

Számos fontos határozatot hozott a városi tanács teljes ülése

Köszönet a Szovjetunióknak és a népi demokratikus országoknak testvéri segítségükért

— Bizalom az MSZMP és a kormány iránt

Számadatok a külföldi segítségről — Új utcanevek

Szeged megyei jogú város tanácsa pénteken délután 2 órákor a városi tanásháza nagytermében ülést tartott. Az ülésen a városi tanács tagok nagy számban vettek részt.

Tombác Imre, a végrehajtó bizottság elnöke üdvözölte a megjelenteket, a szovjet városparancsnok helyettesét és a Minisztertanács képviselőjét. A tanácsülés elnökevé egyhangúlag Kántor Gabriella tanácsagot választotta meg.

Ezután Tombác Imre, a végrehajtó bizottság elnöke számolt be a végrehajtó bizottság munkájáról.

Nyolchónapos hosszú szünet után újra összegyűlt Szeged megyei jogú városi tanácsának teljes ülése, hogy újra betöltsé városunk életében államhatalmi funkcióját — mondotta. Jelentős esemény ez az ülés a város életében, és az ünnepélyesség első perceiben

köszönetet kell mondanunk a szovjet népek, amely a magyar nép történetében immár másodszer mentette meg országunkat, dolgozó népünket a fasizmustól és biztosította hazánk függetlenségét, szuverenitását.

Hálánkat és köszönetünket kell kifejezni

a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Vezetőségének és kormányunknak,

azoknak az elvtársaknak, akik igen nehéz körülmények közepette vették kezükbe az ország irányítását. A párt és a kormány eddigi intézkedései azt bizonyítják, hogy el vannak tőkélve — éppen a dolgozó nép érdekében — szocialista társadalmunk továbbépítésére, az ellenforradalom teljes politikai, gazdasági megsemmisítésére.

Folytatnunk kell azt a munkát, amelyet a hazai ellenforradalmi akció és a külföldi imperialista hatalmak az elmúlt év őszén megszaktítottak. Öszintén meg kell mondani: nagyok és nehezek lesznek a feladatok, nem lesz könnyű munka felszámolni és helyre hozni az ellenforradalom fegyveres, gazdasági és politikai rombolását. Az ellenforradalom nemcsak gazdaságilag tett kárt népgazdaságunk életében. Nacionalista, álhazafias és szovjetellenes demagógiával mérgezte dolgozó népünk lelkét és a lelkek békéjének megteremtésében még nagyon sokat kell tennünk. Mindezek végrehajtása során

jelentős feladat és megkövetelt szerep vár tanácsainkra,

Ezután Tombác Imre visszatekintést adott az elmúlt tanácsülés óta eltelt időszakra. Beszámolt arról, hogy a legutolsó tanácsülés az MDP júliusi ülése után ült össze és komoly munkát akart elvégezni, hogy a XX. kongresszus határozatainak szellemében városunkban is segítséget adjon az elkövetett hibák, törvénytelenégek helyrehozására. Gazdasági, politikai és társadalmi életünk le kívánt számolni az elmúlt évek mulasztásaival.

Sajnos ezeket az igen komoly célkitűzéseket a tanács nem valósíthatta meg, mert az ellenforradalom megakadályozta. Ezután ismertette, hogy milyen nehéz helyzetbe került a város az ellenforradalom támadásai után. De ismertette

azt a segítséget is, amit a Szovjetunió és a baráti népi demokratikus országok Szeged városának talpraállításához nyújtottak.

Szeged 26 millió forint értékű árut kapott az elmúlt hónapokban és ebből majd

21 millió forint értékű a Szovjetunióból származik.

Többek között 340 tonna liszt, 26 vagon hús, 12 mázsa tea érkezett a Szovjetunióból. Az NDK félmillió forint értékű élelmiszert, Bulgária 2 és félmillió forint és Kína 2 millió forint értékű élelmiszert segélyt adott Szegednek. Csehszlovákiából, az NDK-ból, Lengyelországból 6 millió forint értékű, Kína 1 millió forint értékű árut küldött. Élelmiszert, ruházat, vegyes iparcikk és tüzelő vonatkozásában

majd 48 millió forint értékű importárut

érkezett Szeged városába.

E néhány szám is mutatja, hogy gyakorlatban mit jelent a baráti népek segítsége, mutatja, mit jelent az, hogy

az egységes szocialista táborhoz tartozunk.

Újra beigazolódtak az a régi közmondás, hogy az ember nehézségekben ismeri meg barátját, s a magyar nép igaz barátai a legnehezebb időkben adták tanújelét testvéri együttérzésüknek.

A csehszlovákiai Brno város dolgozói is tanújelét adták annak, hogy városuk hűséges testvérvárosa Szegednek. A brnoi dolgozók megtakarított pénzükből vették azokat az ajándékokat, traktորokat, vasanyagokat, pneumatikákat, amelyeket március 4-én személyesen hoztak el Szegedre.

A segítség azonban — bármennyire is jószívvel adták — önmagában nem elég. Egy társadalmat nem lehet adományokból fenntartani.

Nekünk magunknak kell megfogni a munka nehezebb végét,

hogy most már saját erőnkönél, adottságaink jobb kihasználásával jobb életet tudjunk teremteni. Ezután részletesen beszámolt a tanácsnak a végrehajtó bizottság és az apparátus eddigi munkájáról, az időközben beálló személyi változásokról, az egyes szakágazatokról, az egyes munkájáról. Beszámolt a város pénzügyi, egészségügyi és művelődésügyi helyzetéről, a munkaerőgazdálkodás problémáiról.

A végrehajtó bizottság beszámolójából látható — mondotta Tombác Imre, hogy az elmúlt időszakban a tanács a nehéz körülmények figyelembevételével igyekezett a lehető legjobban dolgozni. A város gazdasági helyzete kezd megszilárdulni. Előttünk most az a feladat áll, hogy a párt és a kormány célkitűzéseinek megfelelően itt

Szeged minden erőt tömörítsünk a szocializmus építésére.

Munkánkat jellemezze a nép iránti határtalan szeretet, odaadás és kíméletlen harc az ellenforradalom ellen.

Ezután számos tanácsag szólt hozzá az elhangzott beszámolóhoz. Többek között dr. Gergely György sürgette a szegedi SZTK-rendelintézet pénzügyi önállóságát. Terhes György javaslatot terjesztett elő az Úthalmi út rendezésére, és kérte, hogy az autóbussz ismét közlekedjen a Csongrádi sugárúton. Dunai József a tanácsagok és a tömegek közötti kapcsolat fontosságáról szólt és a kisiparosok problémáit vetette fel. Dénes Lászlóné kérte, hogy a házkölyök beépítésé-

nél hosszabbítsák meg a beépítésre előírt két évet, mert az építők jelenleg nehezen tudják az építőanyagot beszerezni. Papp Mihály egy harmadik körzeti orvos beállítását sürgette Újszegeden. Kazi Ferenc a Szociális Otthon és a Fonalmentő kérdéseivel foglalkozott. Hika István a rézgálic-ellátás hiányosságait kifogásolta. Baráti József bírálta a végrehajtó bizottságot, mivel hosszú idő után hívta össze a tanácsülést. Savanya Miklós javasolta, hogy a Földműves utca és a Sárkány utca sarkán a földműveszövetkezet átvevőhelyet létesítsen. Horváth György a Béketelep közlekedési nehézségeire hívta fel a figyelmet.

Ezután több javaslat hangzott el. Ladányi Benedeket a tanácsülés a végrehajtó bizottság tagjává választotta. A v. b. új tagja mindjárt hivatali esküt is tett. A tanácsülés ezenkívül több személyi változást hagyott jóvá, majd köszönetet mondott Brno testvérvárosnak a testvéri együttérzésért, az anyagi és politikai támogatásért. Elfogadta a tanácsülés — kisebb módosításokkal — a Gedő-környéki lakóterületről és az Idegenforgalmi Hivatalról szóló szabályzatot. Több szervezeti módosítást tárgyalva új bírósági ülnököket is választott a tanácsülés.

Siprikó Gyula tanácsag javaslatára

a tanácsülés háláját tolmácsolta — és bizalmát fejezte ki — a párt és a kormány iránt azokért az intézkedésekért, melyek egyrészt a szocializmus építésére, másrészt az ellenforradalom felszámolására irányulnak.

Ezután határozat született több szegedi utca nevének megváltoztatására. Több hozzászólás után úgy határoztak, hogy

a volt Sztálin körutat Lenin körútnak nevezik. A jelenlegi Lenin utca a régi hagyományoknak megfelelően ismét Kárász utca lesz, a Szent György utcát és a jelenlegi Vásárhelyi sugárutat — közösen — végig, József Atilla sugárútnak nevezik. A Sztálin sétány neve Sztálin sétány marad, az Apponyi utca neve ugyancsak a hagyományoknak megfelelően újból Iskola utca lesz.

Az elmúlt tanácsülés óta a téren történt változások érvénytelenek.

Még több, fontos javaslatot letárgyalva, a tanácsülés a késő délutáni órákban ért véget.

Doktorráavatás a Szegedi Tudományegyetemen

A jogi karon és általában a tudományegyetemen az 1951-ben bevezetett reformok miatt az egyetemet végző hallgatóknak a doktori cím adományozása nem történt meg. A formadalmi munkás-paraszt kormány a fiatal értelmiség által sérelmezett eljárást a múlt év végén hozott törvényerejű rendelettel megszüntette. A törvényerejű rendelet hatálya visszamenőleg is érvényes úgy, hogy a közeljövőben megkapják mindazok az egyetemet végzett hallgatók a doktori címet, akikről az 1951-es rendelkezések ennek lehetőségét elvetették.

A Szegedi Tudományegyetemen az első csoport avatása szerdán, 3-án délelőtt 10 órákor lesz az egyetemi aulában. Körülbelül 300 végzett várja azt az ünnepélyes pillanatot, amikor elhangzik a „doktorrá fogadom” szó. Az avatásokkal együtt a jogi karon végeztek kapják meg a doktori címet.

Százezer ember éltette a pénteki budapesti tömeggyűléseken a proletárhatalmat

Mintha a felszabadulás utáni idők lelkes hangulata tért volna vissza, — mintha ismét munkálkodna az emberekben a hit s az akarat, hogy dolgozni kell, tenni kell valamit a proletárhatalomért, a szocializmus győzelméért: ez a hangulat uralkodott a budapesti tömeggyűléseken. Hosszú évek után talán először csattant fel öszintén a taps, szívbőlis lelkesedéssel; először történt meg az, hogy az emberek nem szállingóztak el az ünnepi beszéd közben s helyükön maradtak még a kőszaloni igencsak szerető fiatalok is. Sok mindent bizonyított ez. Bizonyította, hogy népünk óriási többsége ma is lelkes híve a proletárhatalomnak és kész minden erejével támogatni a szocializmus építését. De bizonyította azt is, hogy az emberek, az egyszerű dolgozók kezdenek felelősséget a kábultságból, a tértelenségből: kezdik látni, hogy az MSZMP politikája egyenes, őszinte, következetes politika s hogy megvan benne a biztosíték arra, hogy a múlt hibái soha többé nem térhetnek vissza. Bizonyította azt, hogy az MSZMP helyes politikája immár anyagi erővé vált s a tömegek közé hatolt s érezteti termékenyítő hatását.

A Népköztársaság mártírjainak tiszteletére, a Köztársaság téren mintegy ötvenezer dolgozó előtt Marosán György elvtárs mondott beszédet. A térre vörös- és nemzetiszínű zászlók alatt vonultak fel a MÁVAG, a Gábor Áron Vasöntőde, a Ganz Vagon, a Telefontár, a MAV munkásai és a kerület dolgozói. Marosán

elvtárs beszédében a néphez szóló szónokok egyszerűségével és közvetlenségével foglalkozott azokkal az esetekkel, amelyek öt hónappal ezelőtt e téren játszódtak le.

— Mindenkinek az emlékeztetőbe akarjuk idézni ezt a teret, ezeket a fákat. Soha ne feledjétek el, hogy ezen a téren a „Művelt Nyugat” nevében lábunknál fogva akasztották fel a dolgozók legjobbjait.

Beszélt a múlt bűneiről s a jelen feladatairól is: — Mi nem fogjuk fehérré mosni Rákosi Mátyást senkinek a szép szeméért. De nem engedjük fehérré mosni azokat sem, akik ősszel nem jöttek el és szabadságot akartak adni ennek a népnek, hanem vissza akarták állítani a múltat.

Marosán elvtárs részletesen foglalkozott azokkal a professzionista árulókkal is (a Puskás Öcsikkel, az Aczél Tamásokkal), akik most Nyugaton pénzért gyalázzák, rágalmazták szocialista országunkat.

Az ötvenezeri részvevő hatalmas lelkesedéssel hallgatta végig Marosán elvtárs emlékeztető beszédét. A nagygyűlés az Internacionálé elénkelésével ért véget.

Kőbányán
A Halom utcai sporttelepen több mint tízezer dolgozó előtt Biszku Béla elvtárs mondott beszédet, melyet a Villamosgép- és Kábelgyár, az Orion, a Sörgyár, a Vas- és Acélöntőde, a Budapesti

Konzervgyár és a Kerület dolgozói hallgattak végig. A résztvevők nagy tapsal fogadták Biszku elvtárs szavait arról, hogy november 4. a magyar nép történetében a munkáshatalom megvédsének, visszaállításának dicsőséges napja. A hallgatóság e szavak után percekig éltette a Szovjetuniót és a magyar-szovjet barátságot.

Váci út, felelj neki...
Igen, a Váci út felelt. Az Árpád-híd melletti sporttelepen gyűltek össze Angyal-föld, Újpest, Óbuda dolgozói mintegy harmincezeren, hogy meghallgassák dr. Münnich Ferenc elvtárs beszédét.

Münnich elvtárs elmondotta, hogy ismét visszatért az a régi jó szokás, hogy a párt és állam vezetői rendszeresen tartanak tömeggyűléseket és elmondják véleményüket a legfontosabb kérdésekről. Beszélt Nagy Imréről áruló szerepéről, s az idős munkásmozgalmi harcosok fokozott megbecsüléséről. A jövőről ezt mondta: — Magunknak kell rendbehozniuk szénánkat.

S a jelenlévő harmincezer munkás megértette ezt.

Pesterzsébeten
a helyi Vasas Kultúrház nagytermében mintegy háromezer ember hallgatta végig Rónai Sándor elvtárs beszédét, aki a lelkes hangulatú gyűlésen a szocializmus további építéséről, proletárdiktatúrának egyre növekvő erejéről és a mostani magyar-szovjet tárgyalások eredményeiről beszélt.

Pont a felesége kérdez illet, aki azt se tudja, eszik-e, vagy isszák a mai időkét — gondolta magában, majd nagy hallgatás után hirtelen kifakadt a magában vívódó ember.

— Asszonybeszéd! Ez az én dolgom! Nem értesz te a politikához, ott a fakanál, inkább azzal törődj!

Kis híja volt, hogy párás veszekedéssé nem fajult az asszony ártatlan kérdése. Pintér nagy dirrel-durrall bevonult a szobába lefeküdni. A felesége kis idő múlva utána ment, hogy ráigazgassa a dunnát. Sose tetted ezt, csak most, mivel a tüzelő fogytán volt, s ezért nem fűtötték a szobát néhány nap óta. Amíg békülékenyen matattak, siklottak a fürgé asszonyújjak a párna szélén, meg a dunna összeszaladt ráncain, Pintérné csendesen megszólalt.

— Ha a politika csak a te dolgod, akkor én holnap belépek a pártba, hogy ezután a kettőnk dolga legyen. Vagy nem akard?...
Az asszony kicsit várt, Pintér azonban nem válaszolt, hanem jól a fejére húzta a dunnát. Ez az éjszaka úgy telt el, mint még soha mások. Mocanástalan, fűléd, nehéz volt a csönd, amely a két ember közé meredezett. Pintér reggel korán elszaladt otthonról, még mielőtt az asszony felkelt volna. Nem is reggelizett, csakhogy ne kelljen szót váltania feleségével...

ÁHOGY BELEPETT
a parancsnokságra, régi kegyeres pajtásába, Galgóczi István alhadnagyba ütközött. — Ej, mi van veled, parancsnokom, de lefelé áll az orrod? — szólította meg Galgóczi. Pintér azonban ki akart térni előle, hogy vele se kelljen szót váltania.

— Mit tudja ő, milyen terhet cipelek még vele szemben is, hiszen én beszéltem neki azelőtt a párt, a nép igazságáról, s most itt van ni, elem áll, hogy viccelődjön — gondolta magában

Pintér talán a lábujjait elvörösödött Galgóczi szavai hallatára. Ugy érezte magát, mint a megpirongatott gyereket, aki rosszat tett a tűzre. Nagyhirtelen nem is találta szavakat a magyarzkodásra, mikor meg már belefogott volna, éles csengőberregés riasztotta fel a lakótanyát. Nagy tüzet jeleztek valamelyik közszécsében, és Pintér is, Galgóczi is kivonult az alsószállal. Ez a nap nehéz szolgálattal, sűrű kivonulással végződött. Este azonban a szolgálat letelte után halk fűtőberregéssel lépte át lakása küszöbét a hadnagy elvtárs, s első szava az volt asszonyához: — Terits kérlek, mert kutyául megéheztem...

Lódi Ferenc